

31980L0154

1980 2 11

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 33/1

## TARYBOS DIREKTYVA

1980 m. sausio 21 d.

**dėl akušerių diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo, įskaitant priemones, padedančias veiksmingai naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas**

(80/154/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 49, 57 ir 66 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą <sup>(1)</sup>,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę <sup>(2)</sup>,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę <sup>(3)</sup>,

kadangi pagal Sutartį, pasibaigus pereinamajam laikotarpiui draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės įsisteigiant ir teikiant paslaugas; kadangi šiuo pilietybe pagrįsto požiūrio principu visų pirma remiamasi išduodant leidimą verstis akušerio praktika, taip pat registruojantis profesinėse organizacijose ar organuose ar tampant jų nariu;

kadangi vis dėlto reikėtų priimti tam tikras nuostatas, kurios padėtų akušeriams veiksmingai naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas;

kadangi pagal Sutartį reikalaujama, kad valstybės narės neteiktų jokios pagalbos, galinčios iškreipti įsisteigimo sąlygas;

kadangi Sutarties 57 straipsnio 1 dalyje numatyta leisti direktyvas dėl diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo;

kadangi patartina, kad kartu su abipusiu diplomų pripažinimu būtų numatyta derinti akušerių mokymo reikalavimus; kadangi šis derinimas yra Direktyvos 80/155/EEB <sup>(4)</sup> objektas;

kadangi valstybių narių teisė suteikia teisę pradėti ir vykdyti akušerio veiklą tik turint akušerio diplomą;

kadangi direktyva dėl diplomų abipusio pripažinimo nebūtinai reiškia, jog tokiuose diplomuose įrašytas mokymas yra lygiavertis, naudotis mokslo vardais turėtų būti leidžiama tik kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta joje gyvenantis užsienio pilietis, kalba;

kadangi siekdamas palengvinti nacionalinėms valdžios institucijoms šios direktyvos taikymą, valstybės narės gali numatyti, kad be oficialių mokslo pažymėjimų asmuo, kuris tenkina tų institucijų numatytus mokymosi reikalavimus, turėtų kilmės valstybės

<sup>(1)</sup> OL C 18, 1970 2 12, p. 1.

<sup>(2)</sup> OL C 101, 1970 8 4, p. 26.

<sup>(3)</sup> OL C 146, 1970 12 11, p. 17.

<sup>(4)</sup> OL L 33, 1980 2 11, p. 8.

narės arba valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, nurodantį, kad šiems mokslo pažymėjimams yra taikoma ši direktyva;

kadangi, teikiant paslaugas, reikalavimas registruotis profesinėse organizacijose ar organuose arba tapti jų nariais dėl stacionaraus ir nuolatinio priimančiojoje šalyje vykdomos veiklos pobūdžio neabejotinai taptų kliūtimi asmenims, norintiems teikti paslaugas būtent dėl jų veiklos trumpalaikiškumo; kadangi dėl to šis reikalavimas turėtų būti panaikintas; kadangi vis dėlto tokiu atveju turėtų būti garantuojama profesinės drausmės kontrolė, už kurią ir atsako minėtos profesinės organizacijos arba organai; kadangi tuo tikslu remiantis Sutarties 62 straipsniu reikėtų numatyti, kad toks asmuo gali būti paprašytas pateikti priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai duomenis apie teikiamas paslaugas;

kadangi, atsižvelgiant į reikalavimus, susijusius su geru vardu ir gera reputacija, reikėtų aiškiai atskirti reikalavimus, kurie turi būti tenkinami pirmąsyk pradedant profesinę veiklą ir kurie turi būti tenkinami vėliau šia veikla;

kadangi pagal darbo sutartį dirbančių akušerių veiklai 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje <sup>(1)</sup> nenumato jokių specialių nuostatų dėl gero vardo ar geros reputacijos, profesinės drausmės arba naudojimosi profesine kvalifikacija; kadangi tokios taisyklės yra arba gali būti taikomos, atsižvelgiant į konkrečią valstybę narę, tiek pagal darbo sutartį dirbantiems, tiek savarankiškai dirbantiems asmenims; kadangi visose valstybėse narėse reikalaujama arba bus reikalaujama, kad akušeriai turėtų diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią akušerio kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą; kadangi tokia veikla verčiasi tiek pagal darbo sutartis dirbantys, tiek savarankiškai dirbantys asmenys arba asmenys, kurie karjeros metu dirba ir pagal darbo sutartį, ir savarankiškai; kadangi, siekiant kuo labiau skatinti laisvą jų judėjimą Bendrijos teritorijoje, būtina šią direktyvą taikyti ir pagal darbo sutartį dirbantiems akušeriams,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

## I SKYRIUS

### TAIKYMO SRITIS

#### 1 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma akušerių veiklai, kurią apibrėžia kiekviena valstybė narė nepažeisdama Direktyvos 80/155/EEB 4 straipsnio ir kuri vykdoma naudojantis toliau išvardytais profesiniais vardais:

*Vokietijos Federacinėje Respublikoje:*

— „Hebamme“,

*Belgijoje:*

— „accoucheuse/vroedvrouw“,

*Danijoje:*

— „jordemoder“,

*Prancūzijoje:*

— „sage-femme“,

*Airijoje:*

— „midwife“,

*Italijoje:*

— „ostetrica“,

*Liuksemburge:*

— „sage-femme“,

*Nyderlanduose:*

— „verloskundige“,

*Jungtinėje Karalystėje:*

— „midwife“.

## II SKYRIUS

### DIPLOMAI, PAŽYMĖJIMAI IR KITI OFICIALIĄ AKUŠERIO KVALIFIKACIJĄ PATVIRTINANTYS DOKUMENTAI

#### 2 straipsnis

1. Visos valstybės narės pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią akušerio kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, kuriuos tos valstybės narės piliečiams išduoda kitos valstybės narės, kurie yra išvardyti 3 straipsnyje ir atitinka Direktyvos 80/155/EEB 1 straipsnio 1, 3 ir 4 dalyse minimą minimalią programą bei tenkina vieną iš toliau išvardytų reikalavimų:

— dieninės akušerijos studijos, trunkančios ne trumpiau nei trejus metus:

— būtina turėti diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, suteikiantį teisę būti priimtam į universitetą arba kitą aukštojo mokslo įstaigą, arba jų neturint — dokumentą, liudijantį atitinkamą žinių lygį,

— baigus atliekama profesinę praktiką, po kurios išduodamas šios direktyvos 4 straipsnyje minimas dokumentas,

<sup>(1)</sup> OL L 257, 1968 10 19, p. 2.

- dieninės akušerijos studijos, trunkančios ne trumpiau nei dvejus metus arba 3 600 valandų, turint Direktyvos 77/452/EEB <sup>(1)</sup> 3 straipsnyje minimą bendrosios praktikos slaugytojo diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą,
- dieninės akušerijos studijos, trunkančios ne trumpiau nei 18 mėnesių arba 3 000 valandų, turint Direktyvos 77/452/EEB 3 straipsnyje minimą bendrosios praktikos slaugytojo diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, po to atliekant profesinę praktiką, po kurios išduodamas šios direktyvos 4 straipsnyje minimas dokumentas.

2. Visos valstybės narės savo teritorijoje pripažintus diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus turintiems asmenims suteikia tokią pačią teisę pradėti ir vykdyti savarankiškai dirbančio akušerio veiklą, kokia yra suteikiama turintiems pačios valstybės narės išduotus dokumentus.

### 3 straipsnis

2 straipsnyje minimi diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialios kvalifikacijos patvirtinantys dokumentai yra šie:

#### a) Vokietijos Federacinėje Respublikoje:

- „Hebammenprüfungszeugnis“, kurį išduoda valstybinė egzaminų komisija,
- Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, nurodantys, kad Vokietijos Demokratinės Respublikos kompetentingų institucijų diplomai, išduoti po 1945 m. gegužės 8 d., yra pripažįstami lygiaverčiais tiems, kurie išvardyti pirmojoje įtraukoje;

#### b) Belgijoje:

„diplôme d'accoucheuse/vroedvrouwdiploma“ išduoda mokyklos, įsteigtos arba pripažintos valstybės arba „Jury central“;

#### c) Danijoje:

„bevis for bestået jordemodereksamen“ išduoda „Danmarks Jordemoderskole“;

#### d) Prancūzijoje:

„diplome de sage-femme“ išduoda valstybė;

#### e) Airijoje:

the certificate of midwifery išduoda „An bord altranais“;

#### f) Italijoje:

„diploma d'ostetrica“ išduoda valstybės pripažintos mokyklos;

#### g) Liuksemburge:

„diplome de sage-femme“ egzaminų komisijos sprendimu išduoda Sveikatos ministras;

#### h) Nyderlanduose:

„vroedvrouwdiploma“ išduoda valstybės paskirta egzaminų komisija;

#### i) Jungtinėje Karalystėje:

įtraukimo į oficialų akušerių sąrašą pažymėjimas, kurį Anglijoje ir Velse išduoda Anglijos ir Velse centrinė akušerių valdyba, Škotijoje — Škotijos centrinė akušerių valdyba, o Šiaurės Airijoje — Šiaurės Airijos slaugytojų ir akušerių taryba.

### 4 straipsnis

2 straipsnyje numatytą pažymėjimą išduoda užsienio piliečio kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, kompetentingos institucijos. Jis patvirtina, kad jo turėtojas, įgijęs akušerio kvalifikaciją, ligoninėje arba kitoje šiam tikslui skirtoje gydymo įstaigoje patenkinamai atliko visas akušerio pareigas šiais nustatytais laikotarpiais:

- dvejus metus 2 straipsnio 1 dalies pirmosios įtraukos antroje įtraukoje numatytu atveju,
- vienerius metus 2 straipsnio 1 dalies trečiojoje įtraukoje numatytu atveju.

## III SKYRIUS

### ESAMOS APLINKYBĖS

### 5 straipsnis

1. Tuo atveju, jei valstybių narių piliečių diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialios kvalifikacijos patvirtinantys dokumentai neatitinka visų būtiniausių Direktyvos 80/155/EEB 1 straipsnyje nustatytų mokymo reikalavimų, visos valstybės narės kaip pakankamą oficialių kvalifikacijų įrodymą pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias akušerio kvalifikacijos patvirtinančius dokumentus, kuriuos išdavė tos valstybės narės prieš pranešant apie šią direktyvą ir per ne ilgesnį nei šešerių metų laikotarpį po tokio pranešimo, prie kurių yra pridėamas pažymėjimas, nurodantis, kad šie piliečiai penkerių metų laikotarpiu bent trejus metus iš eilės iki šio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai vertėsi minėta veikla.

<sup>(1)</sup> OL L 176, 1977 7 15, p. 1.

2. Tuo atveju, jei valstybių narių piliečių diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialios kvalifikacijos patvirtinantys dokumentai atitinka Direktyvos 80/155/EEB 1 straipsnyje nustatytus būtiniausius mokymo reikalavimus, bet pagal šios direktyvos 2 straipsnį juos reikia pripažinti tik tada, jei prie jų pridamas pažymėjimas apie profesinę praktiką, minimą 4 straipsnyje, visos valstybės narės kaip pakankamą oficialių kvalifikacijų įrodymą pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią akušerio kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, kuriuos išdavė tos valstybės narės iki šios direktyvos įsigaliojimo, prie kurių yra pridamas pažymėjimas, nurodantis, kad šie piliečiai penkerių metų laikotarpiu bent duėjus metus iš eilės iki šio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai vertėsi minėta veikla.

#### IV SKYRIUS

##### NAUDOJIMASIS MOKSLO VARDU

###### 6 straipsnis

1. Nepažeisdamos 15 straipsnio, priimančios valstybės narės užtikrina, kad valstybių narių piliečiai, kurie laikosi 2 ir 5 straipsniuose nurodytų sąlygų, turi teisę naudotis kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jie yra atvykę, teisėtu mokslo vardu, jeigu jis nesutampa su profesiniu vardu, arba, prireikus, jo santrumpa tos valstybės kalba arba kalbomis. Priimančios valstybės narės gali reikalauti, kad po šio vardo būtų rašoma ji suteikusių įstaigos arba egzaminų komisijos pavadinimas ir vieta.

2. Jeigu mokslo vardas, kuriuo naudojama kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, priimančioje valstybėje narėje gali būti lengvai supainiotas su vardu, kuris toje valstybėje yra suteikiamas tik po papildomų studijų, kurių toks asmuo nėra baigęs, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad kilmės valstybės narės arba tos valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, suteiktu vardu toks asmuo naudotųsi priimančiosios valstybės narės nustatyta forma.

#### V SKYRIUS

##### NUOSTATOS, PADEDANČIOS VEIKSMINGAI NAUDOTIS ĮSISTEIGIMO TEISE IR LAISVE TEIKTI PASLAUGAS, SUSIJUSIAS SU AKUŠERIŲ VEIKLA

###### A. Specialios nuostatos, susijusios su įsisteigimo teise

###### 7 straipsnis

1. Priimančioji valstybė narė, reikalaujanti, kad jos piliečiai, pradedantys bet kurią 1 straipsnyje minimą veiklą, pateiktų gero vardo arba geros reputacijos įrodymą, reikalauja, kad kitų valstybių narių piliečiai kaip pakankamą įrodymą pateiktų kilmės

valstybės narės arba tos valstybės narės, iš kurios jie yra atvykę, kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad yra laikomasi valstybės narės reikalavimų dėl gero vardo arba geros reputacijos, keliamų atitinkamai veiklai pradėti.

2. Jeigu kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, nereikalauja, kad asmenys, norintys pradėti atitinkamą veiklą, pateiktų gero vardo arba geros reputacijos įrodymą, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad kilmės valstybės narės arba tos valstybės narės, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, piliečiai pateiktų išrašą iš teismo registro arba, jeigu to padaryti neįmanoma, lygiavertį dokumentą, išduotą kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, kompetentingos institucijos.

3. Jeigu priimančioji valstybė narė turi išsamių žinių, kad ją dominantis asmuo buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų dar prieš įsisteigdamas toje valstybėje ir kad tai gali turėti įtakos pradedant konkrečią veiklą jos teritorijoje, ji gali apie tai informuoti kilmės valstybę narę arba tą valstybę narę, iš kurios jis yra atvykęs.

Kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, tikrina, ar pateikti faktai yra tikri, jei jie gali turėti įtakos pradedant atitinkamą veiklą toje valstybėje narėje. Šių valstybių institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę bei informuoja priimančiąją valstybę narę apie atitinkamus veiksmus, kurių imamasi dėl jų išduotų pažymėjimų arba dokumentų.

4. Valstybės narės užtikrina siunčiamos informacijos konfidencialumą.

###### 8 straipsnis

1. Jeigu priimančioje valstybėje narėje galioja įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, numatančios gero vardo arba geros reputacijos reikalavimus, įskaitant nuostatas dėl drausminių bylų už sunkius profesinius nusižengimus arba nuteisimo už nusikalstamą veiklą, ir susijusios su bet kurios 1 straipsnyje minimos veiklos vykdymu, kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, perduoda priimančiajai valstybei narei visą reikalingą informaciją apie šiam asmeniui taikytas profesinio arba administracinio pobūdžio priemones arba iškeltas drausmines bylas arba tuo metu, kai jis vykdo profesinę veiklą kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs, taikytas baudžiamąsias sankcijas.

2. Jeigu priimančioji valstybė narė turi išsamių žinių, kad ją dominantis asmuo buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų dar prieš įsisteigdamas toje valstybėje ir kad tai gali turėti įtakos vykdančią konkrečią veiklą jos teritorijoje, ji gali apie tai informuoti

kilmės valstybę narę arba tą valstybę narę, iš kurios jis yra atvykęs.

Kilmės valstybė narė arba ta valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, tikrina, ar pateikti faktai yra tikri, jei jie gali turėti įtakos vykdant atitinkamą veiklą toje valstybėje narėje. Šių valstybių institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę bei informuoja priimančiąją valstybę narę apie atitinkamus veiksmus, kurių imamasi dėl informacijos, pateiktos pagal 1 dalį.

3. Valstybės narės užtikrina siunčiamos informacijos konfidencialumą.

#### 9 straipsnis

Jei priimančioji valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, pradedantys arba vykdantys bet kurią 1 straipsnyje minimą veiklą, pateiktų pažymėjimą apie fizinę ir psichinę sveikatą, kaip pakankamą įrodymą ji pripažįsta tai patvirtinantį dokumentą, kurio reikalauja kilmės valstybė narė arba ta valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs.

Jeigu kilmės valstybė narė arba ta valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, netaiko tokio pobūdžio reikalavimų tiems, kurie nori pradėti ar vykdyti konkrečią veiklą, priimančioji valstybė narė iš tokio piliečio priima tos valstybės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, atitinkantį priimančiosios valstybės narės išduotus pažymėjimus.

#### 10 straipsnis

Dokumentai, išduodami pagal 7, 8 ir 9 straipsnius, negali būti pateikiami nuo jų išdavimo praėjus daugiau nei trims mėnesiams.

#### 11 straipsnis

1. Procedūra, pagal kurią suinteresuotam asmeniui leidžiama pradėti bet kurią 1 straipsnyje minimą veiklą, pagal 7, 8 ir 9 straipsnius turi būti kuo greičiau baigta ir tęstis ne ilgiau kaip tris mėnesius nuo visų dokumentų, susijusių su tokiu asmeniu, pateikimo, neįskaitant uždelsimo, kurį nulemia galimos apeliacijos, pateiktos po minėtos procedūros pabaigos.

2. 7 straipsnio 3 dalyje ir 8 straipsnio 2 dalyje minimais atvejais padavus prašymą dėl pakartotinio nagrinėjimo, sustabdomas 1 dalyje nustatytas terminas.

Valstybė narė, į kurią kreipiamasi, atsakymą pateikia per tris mėnesius.

Gavusi atsakymą arba pasibaigus terminui, priimančioji valstybė narė tęsia 1 dalyje minėtą procedūrą.

#### 12 straipsnis

Jeigu priimančioji valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, norintys pradėti arba vykdyti kurią nors 1 straipsnyje minėtą veiklą, duotų priesaiką arba pateiktų oficialų pareiškimą ir jeigu tokios priesaikos arba pareiškimo forma negali pasinaudoti kitos valstybės narės piliečiai, tokia valstybė narė užtikrina, kad suinteresuotam asmeniui būtų pasiūlyta kita tinkama ir lygiavertė priesaikos arba pareiškimo forma.

### B. Specialios nuostatos, susijusios su paslaugų teikimu

#### 13 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, norintys pradėti arba vykdyti kurią nors 1 straipsnyje minėtą veiklą, turėtų leidimą arba būtų profesinės organizacijos arba organo nariai arba būtų juose įsiregistravę, tokia valstybė narė tuos valstybių narių piliečius, kurie teikia paslaugas, nuo tokio reikalavimo atleidžia.

Suinteresuotas asmuo teikia paslaugas tomis pačiomis teisėmis ir išpareigojimais, kaip ir priimančiosios valstybės narės piliečiai; visų pirma jis laikosi toje valstybėje narėje taikomų profesinių ar administracinių elgesio taisyklių.

Jeigu priimančioji valstybė, remdamasi antrąja pastraipa, patvirtina kokią nors priemonę arba sužino faktus, prieštaraujančius šioms nuostatomis, apie tai ji nedelsdama informuoja valstybę narę, kurioje yra įsisteigęs suinteresuotas asmuo.

2. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad suinteresuotas asmuo kompetentingoms institucijoms iš anksto praneštų apie jo teikiamas paslaugas, jeigu tai susiję su jo laikinu buvimu jos teritorijoje.

Ypatingais atvejais toks pareiškimas gali būti padarytas kuo greičiau po paslaugų suteikimo.

3. Pagal 1 ir 2 dalis priimančioji valstybė narė gali pareikalauti, kad suinteresuotas asmuo pateiktų vieną arba daugiau dokumentų, kuriuose būtų tokia informacija:

- 2 dalyje nurodytas pranešimas,
- pažymėjimas, kad suinteresuotas asmuo toje valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs, teisėtai užsiima nurodyta veikla,
- pažymėjimas, kad suinteresuotas asmuo turi kokį nors diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, kuris yra būtinas konkrečioms šioje direktyvoje minimoms paslaugoms teikti.

4. Dokumentas arba dokumentai, apibrėžti 3 dalyje, negali būti pateikti vėliau nei po 12 mėnesių nuo jų išdavimo dienos.

5. Jeigu valstybė narė laikinai arba visam laikui iš savo piliečio arba iš kitos valstybės narės piliečio, įsisteigusio jos teritorijoje, visiškai arba iš dalies atima teisę vykdyti kurią nors 1 straipsnyje minėtą veiklą, ji atitinkamai užtikrina, kad iš jo laikinai arba visam laikui būtų paimtas pažymėjimas, minėtas 3 dalies antroje įtraukoje.

#### 14 straipsnis

Jeigu priimančioje valstybėje narėje yra reikalaujama registruotis valstybinėje socialinio draudimo įstaigoje tam, kad būtų galima atsiskaityti su draudimo įstaigomis dėl paslaugų, kurios teikiamos asmenims, apdraustiems pagal socialinio draudimo sistemas, tokia valstybė narė atleidžia kitoje valstybėje narėje įsisteigusius tos valstybės narės piliečius nuo šio reikalavimo tais atvejais, kai paslaugas teikiančiam suinteresuotam asmeniui tenka keliauti.

Tačiau suinteresuotieji asmenys informaciją apie suteiktas paslaugas šiai organizacijai pateikia iš anksto, o ypatingais atvejais — iš karto po to, kai suteikia paslaugas.

### C. Bendros nuostatos dėl įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas

#### 15 straipsnis

Jeigu priimančioje valstybėje narėje profesinio vardo, susijusio su kuria nors 1 straipsnyje minėta veikla, naudojimą reglamentuoja taisyklės, kitų valstybių narių piliečiai, atitinkantys 2 ir 5 straipsnyje nustatytas sąlygas, naudojami profesiniu vardu, kuris priimtas priimančiojoje valstybėje narėje ir kuris toje valstybėje atitinka tokiai kvalifikacijai keliamus reikalavimus, taip pat naudojami sutrumpintu vardu.

#### 16 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad suinteresuoti asmenys gautų informaciją apie sveikatos ir socialinės apsaugos įstatymus ir, prireikus, apie priimančiosios valstybės narės reikalaujamą profesinę etiką.

Šiam tikslui valstybės narės gali steigti informacijos centrus, kuriuose šie asmenys gautų reikalingą informaciją. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad įsisteigimo atveju suinteresuoti asmenys kreiptųsi į tokius centrus.

2. Valstybės narės 1 dalyje nurodytus centrus gali įsteigti kompetentingose institucijose ir organuose, kuriuos jos turi paskirti per 20 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį.

3. Valstybės narės pasirūpina, kad prireikus tokie asmenys savo pačių ir savo pacientų labai įgytų kalbos įgūdžių, reikalingų dirbti pagal specialybę priimančioje valstybėje narėje.

## VI SKYRIUS

### BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

#### 17 straipsnis

Jeigu kyla pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali pareikalauti, kad kitos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtintų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų, išduotų tos kitos valstybės narės ir minėtų II ir III skyriuose, autentiškumą ir patvirtintų, kad toks asmuo atitinka visus mokymui keliamus reikalavimus, nustatytus Direktyvoje 80/155/EEB.

#### 18 straipsnis

Per 20 straipsnio 1 dalyje nustatytą laiką valstybės narės paskiria valdžios institucijas ir organus, kompetentingus išduoti arba priimti diplomus, pažymėjimus bei kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, taip pat šioje direktyvoje nurodytus dokumentus bei informaciją, ir apie tai nedelsdamos praneša kitoms valstybėms narėms bei Komisijai.

#### 19 straipsnis

Ši direktyva taip pat taikoma valstybių narių piliečiams, kurie pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 vykdo arba vykdyt bet kurią 1 straipsnyje minėtą veiklą kaip pagal darbo sutartį dirbantys asmenys.

#### 20 straipsnis

1. Valstybės narės patvirtina priemones, kurios, įsigaliojusios per trejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą, įgyvendina šią direktyvą, ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės pagrindinių nuostatų tekstus.

## 21 straipsnis

Jei valstybė narė, taikydamą šią direktyvą, tam tikrose srityse patiria didelių sunkumų, Komisija išnagrinėja šiuos sunkumus kartu su ta valstybe ir paprašo Sprendimu 75/365/EEB <sup>(1)</sup> su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 80/157/EEB <sup>(2)</sup>, įsteigto Vyresniųjų visuomenės sveikatos pareigūnų komiteto nuomonės.

Prireikus Komisija pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus.

## 22 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1980 m. sausio 21 d.

*Tarybos vardu*

*Pirmininkas*

G. MARCORA

<sup>(1)</sup> OL L 167, 1975 6 30, p. 19.

<sup>(2)</sup> OL L 33, 1980 2 11, p. 15.